

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 4 listopada 2008 r. w sprawie F-18/07
Luigi Marcuccio przeciwko Komisji, wniesione w dniu
26 stycznia 2009 r. przez Luigiego Marcucciego**

(Sprawa T-32/09 P)

(2009/C 69/111)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (przedstawiciel: G. Cipressa, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- W każdym razie
 - (A.1) stwierdzenie nieważności w całości zaskarżonego postanowienia,
 - (A.2) uznanie skargi wniesionej w pierwszej instancji za dopuszczalną.
- Tytułem głównym
 - (B.1) uwzględnienie całości żądań skarżącego przedstawionych w skardze w pierwszej instancji,
 - (B.2) obciążenie pozwanej kosztami postępowania odwoławczego i w pierwszej instancji poniesionymi przez skarżącego,
- lub tytułem subsydiarnym
 - (B.3) odesłanie niniejszej sprawy do innego składu Sądu do spraw Służby Publicznej celem ponownego rozpatrzenia sprawy.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie jest skierowane przeciwko postanowieniu Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 4 listopada 2008 r. w sprawie F-18/07 L. Marcuccio przeciwko Komisji, którym odrzucono skargę wniesioną przezeń jako oczywiście niedopuszczalną.

Skarżący podnosi następujące zarzuty na poparcie swoich żądań:

- całkowity brak uzasadnienia stwierdzeń dotyczących kwalifikacji noty z dnia 11 października 2005 r. wspomnianej w pkt 3 spornego postanowienia, jako żądania wniesionego zgodnie z art. 90 Statutu oraz zastosowania w niniejszej sprawie art. 90 Statutu,
- całkowity brak uzasadnienia stwierdzeń dotyczących daty, w której nota z dnia 11 października 2005 r. dotarła do skarżącej i daty, w której zaskarżona decyzja została zastosowana,

- bezprawność ustaleń dotyczących oczywistej niedopuszczalności skargi wniesionej w pierwszej instancji.

Całkowity brak uzasadnienia z braku środków dowodowych w odniesieniu do daty wniesienia odpowiedzi na skargę, error in procedendo z powodu naruszenia obowiązku uwzględnienia treści odpowiedzi na skargę, w zakresie w jakim została ona ona przedstawiona w zwłoce,

- Naruszenie zasad sprawiedliwego procesu, art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i art. 46 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

**Skarga wniesiona w dniu 26 stycznia 2009 r. — Procaps
przeciwko OHIM — Biofarma (PROCAPS)**

(Sprawa T-35/09)

(2009/C 69/112)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Procaps, SA (Barranquilla, Kolumbia) (przedstawiciel: adwokat M. Vidal-Quadras Trias de Bes)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Biofarma SAS (Neuilly sur Seine, Francja)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM [Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)] z dnia 24 listopada 2008 r. w sprawie R 867/2007-4, doręczonej stronom w dniu 25 listopada 2008 r.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PROCAPS” (zgłoszenie nr 3.519.394) dla towarów i usług z klas 5, 35, 39, 40, 44

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: BIOFARMA, société par actions simplifiée

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy i międzynarodowy znak towarowy „PROCAPTAN” dla towarów należących do klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania w części

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowe zastosowanie art. 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2009 r. — El Corte Inglés przeciwko Komisji

(Sprawa T-38/09)

(2009/C 69/113)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: El Corte Inglés, S.A. (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: P. Muñiz i M. Baz, abogados)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na decyzję Komisji C(2008) 6317 końcowy z dnia 3 listopada 2008 r. stwierdzającą zasadność retrospektywnego zaksięgowania należności celnych przywozowych i brak zasadności umorzenia tych należności w indywidualnym przypadku (sprawa REM 03/07).

Skarżąca dokonywała przywozu wyrobów tekstylnych z Jamajki, który to przywóz podlegał preferencyjnym zasadom określonym w porozumieniu o partnerstwie AKP-WE, pod warunkiem, że do tych towarów załączone było świadectwo przewozowe EUR.1 wystawione przez właściwy organ celny Jamajki. Załączone świadectwo stanowiło dowód pochodzenia towarów z Jamajki. Jednak delegacja OLAF na Jamajce uznała, że towary nie nabywają preferencyjnego pochodzenia na Jamajce, a co za tym idzie, nie mogą korzystać z preferencyjnego traktowania.

W odpowiedzi na wniosek o umorzenie należności celnych złożony przez skarżącą na podstawie art. 239 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny wydano zaskarżoną decyzję, stwierdzającą, że jamajskie organy celne nie popełniły błędu, o którym mowa w art. 220 ust. 2 lit. b) ww. rozporządzenia i że skarżąca nie znajduje się w sytuacji szczególnej ze względu na niewłaściwe przedstawienie sytuacji faktycznej przez eksporterów.

Skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja jest nieważna z następujących względów:

- W postępowaniu administracyjnym prowadzącym do wydania zaskarżonej decyzji naruszono istotne wymogi proceduralne. Konkretnie w przypadku zaskarżonej decyzji

nie przestrzegano zasady dobrej administracji i poważnie naruszono prawo do obrony skarżącej, ponieważ nie istniały administracyjne akta sprawy dotyczące procedury wydania zaskarżonej decyzji.

- Zaskarżona decyzja jest obarczona błędem w ocenie, ponieważ stwierdza się w niej, że skarżąca nie znajduje się w szczególnej sytuacji. W niniejszym przypadku zachodzi bowiem szczególna sytuacja, ze względu na to, iż:
 - jamajskie organy celne wiedziały lub powinny były wiedzieć o tym, że towary nie mogą być objęte preferencyjnym traktowaniem, nawet gdyby eksporterzy udzielili niezgodnych z prawdą informacji,
 - jamajskie organy celne poważnie nie dopełniły swoich obowiązków.
- Pozwana uchybiła swojemu obowiązkowi czuwania nad prawidłowym stosowaniem porozumienia o partnerstwie AKP-WE.

Skarga wniesiona w dniu 28 stycznia 2009 r. — A. Locker przeciwko OHIM — Editrice Quadratum (QUADRATUM)

(Sprawa T-42/09)

(2009/C 69/114)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: A. Locker SpA (Renon, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci V. Bilardo, C. Bacchini i M. Mazzitelli)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Editrice Quadratum SpA (Mediolan, Włochy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Editrice Quadratum SpA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Quadratum”, zgłoszenie nr 4653481 dla towarów należących do klasy 30

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „LOCKER QUADRATINI” dla towarów należących do klasy 30